Paja vanha yksinäinen
joen törmän tuntumassa.
Haastaa seinä sammaleinen
elämästä entisestä.
Siinä seppä kalkutteli
teki työtä taitavasti.
Nahkapalkeet pauhasivat,
puhkuilivat täysin keuhkoin,
väri muuttui mustan koksin,
punaisena hehkui hiili.
Takoi seppä, taipui rauta,
kalut syntyi kaikenlaiset,
joita työssä tarvittihin.
Paja kuuli virran soiton,
kosken kuohuvan kohinan.
Tömähteli tukkilautta,
virran voima puuta puski.
Saha työsti lankut, laudat,
vingahteli vihlovasti.
Ratas myllyn raksutteli,
jauhoksi jyväset kuori.
Nyt on kalkutus kadonnut,
lahonneita palkeet, ahjot,
takojat jo tuonelassa,
ahkeroijat muilla mailla.
Ratas myllyn ruostuneena,
sahan raami toimetonna.